

ՄԱՆՈՒԿ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ—Սոցիալիստական ապրելակերպը և խելամիտ պանծանքմունքների ձևավորումը, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1987, 146 էջ:

Արդի սոցիալիզմի տեսական պրոբլեմներից մեկին՝ սոցիալիստական ապրելակերպին է նվիրված սույն աշխատանքը: Գրքի առաջին երեք գլուխներում խոսվում է ապրելակերպի մարքս-լենինյան կոնցեպցիայի, մշակույթի և ապրելակերպի փոխազդեցության օրինաչափությունների մասին: Քննվում են ապրելակերպի քանակական-որակական միասնությունը, պրոբլեմները, հեռանկարները: IV և V գլուխներում բացահայտվում են վերակառուցման և շինարարական հայտերի խնդիրները, որոնք կապվում են սոցիալական արդարության սկզբունքների կենսագործման և զարգացման հետ: VI գլուխը ներկայացնում է սպառման կուլտուրան: Գիրքն ունի ամփոփում և ծանոթագրություններ:

Պատասխանատու խմբագիր՝ Գ. Ա. Պաղսյան:

ԼԻԱՆԱ ՀՈՎՍԵՓՅԱՆ—Գրաբարի բառակազմությունը, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1987, 375 էջ:

Աշխատությունը ներկայացնում է գրաբարի բառակազմական համակարգի ամբողջական ներկայագրությունը: Հենվելով V դարից մեզ ավանդված մատենագրության բառապաշարի վրա՝ հեղինակը տալիս է պարզ և բազմազան կազմությունների սահմանադատումը, բազմազան կազմությունների մեջ բառակազմական արժեք ունեցող միավորների և դրանց կառուցվածքային ու գործառական առանձնահատկությունների բացահայտումը: Հատուկ ուշադրություն է դարձված ածանցման կաղապարներին (նախածանցում, վերջածանցում, խառը տիպի կաղապարներ, բայականություն): Գիրքն ունի ծերակացություններ և ծանոթագրություններ բաժինները, օգտագործված գրականության ցանկ և համառոտագրություններ:

Գրքի պատասխանատու խմբագիր՝ Լ. Շ. Հովհաննիսյան:

ԿԱՐԵՆ ՅՈՒՋԲԱՇՅԱՆ—Ակադեմիկոս Հովսեփ Օրբելի, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1988, 111 էջ:

Գրքում ներկայացվում են ականավոր հայագետ-արևելագետ, գիտության մեծ գործիչ, ակադեմիկոս Հովսեփ Օրբելու կյանքը և գործունեությունը: Լուսարանվում են Հ. Օրբելու գիտական ժառանգությունը, նրա նշանակալի գերը հայրենական արևելագիտության, հատկապես հայագիտության ընթացքի և ուղղվածության մեջ: Փաստական հարուստ նյութի հիման վրա ցույց է տրվում, որ Հ. Օրբելու անունը ընդմիջող կապված է հայ միջնադարյան մշակույթի փառքը կազմող Անիի ուսումնասիրության և հերոսական ռազմական ծառայության մեջ: Գիրքն ունի ծանոթագրություններ և հաղորդումների ցանկ:

Պատասխանատու խմբագիրն է Պ. Մ. Մուրադյանը:

ԳԱՎԻԹ ԳԱՍՊԱՐՅԱՆ, ՍԻՎԱ ԲՈՂՈՍՅԱՆ, ՎԱԶԵ ՍԱՖԱՐՅԱՆ—Հայ սովետական պոեզիայի պատմություն (1920—1970), Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1987, 627 էջ:

Գիրքը ներկայացնում է հայ սովետական պոեզիայի պատմական զարգացման կենդարյա (1920—1970) ուղու պատկերը: Նախ խոսվում է 1920-ական թվականներին նոր նյութի ու նոր ձևերի որոնումների, վիպականության և ռեալիզմի (I գլուխ), ապա 1930-ական թվականների դրական շարժման, խոհական-փիլիսոփայական պոեզիայի և քնարերգության անցած ուղու մասին:

(11 զույս)։ 1941—1945 թվականների ռազմակուշի ահազանգերը, մաքառումն ու պայքարը, սպասումն ու հաղթանակը ամփոփված են III զլխում։ Հետպատերազմյան՝ 1946—1953 և 1954—1970 թվականների պոեզիայի տեսական-գեղագիտական նախադրյալների, ժամանակի շարժման ու հոգու դիալեկտիկայի հարցերը ներկայացված են գաղափարական-հոգեբանական ելակետից (IV—V զույսեր)։ Ծ. Զարենցի, Գ. Մահարու, Ն. Զարյանի, Գ. Սարյանի, Հ. Շիրազի, Պ. Սևակի, Հ. Սահյանի, Ս. Կապուտիկյանի, Վ. Դավթյանի, Գ. էմինի և այլոց ստեղծագործական զարգացման ուղին ներկայացված է համակողմանիորեն։ Գիրքն ունի ժանոթագրություններ։

Պատասխանատու խմբագիրներ՝ Ս. Բ. Աղարարյան, Դ. Վ. Գասպարյան, Ա. Գ. Զաքարյան։

ԴԱՆԻՆԸ ՎԱՐՈՒԹԱՆ—ԵՐԿԵՐԻ լիակատար ժողովածու (3 հատորով), հ. 3, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1987, 720 էջ։

Դ. Վարուժանի Երկերի լիակատար ժողովածուի 3-րդ հատորի լույս ընծայմամբ ավարտվեց մեծ րանաստեղծի ստեղծագործությունների ակադեմիական հրատարակությունը։ Հատորն ընդգրկում է Դ. Վարուժանի արձակը, հոգվածները, ելույթները, նամակները, ինչպես նաև չպահպանված և մեզ չհասած նամակներից (որոնց գոյության փաստը պարզված է) նրա գրած ու ստացած նամակների և այլ աղբյուրների օգնությամբ) պատահիկներ։

Հատորն ունի Մանոթագրությունների բաժին, անձնանունների և տեղանունների բառարան, բնագրերում հիշատակված պարբերականների անվանումներ, բառարան։

Հատորի խմբագիր՝ Ա. Ս. Շարուրյան։

ԲԱՐԿԵՆ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ—Հովհաննես Արելյան.՝ կյանքի և ստեղծագործության տարեգրություն. 1865—1936, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1987, 371 էջ։

Հայ մեծ դերասան Հովհաննես Արելյանի կյանքին և ավելի քան կեսդարյա բեմական գործունեությանն է նվիրված այս տարեգրությունը։ Այն ստեղծված է պարբերական մամուլի, արխիվային նյութերի, հուշագրական աղբյուրների ուսումնասիրության հիման վրա։

Հովհ. Արելյանի ստեղծագործության վերաբերյալ բերված են նաև ժամանակակիցների կարծիքները՝ վերցված թերթերից, ամսագրերից և թատերագիտական գրականությունից։ Գիրքն ունի մատենագիտական տեղեկատու և անվանացանկ։

Պատասխանատու խմբագիր՝ Լ. Հ. Հախվերդյան։

ՅՈՒՐԻ ՀՈՎԱԿԱՆՅԱՆ—Գիտնականի բարոյական պատասխանատվությունը ժամանակակից պայմաններում, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 1987, էջ 157։

Աշխատությունն ունի հինգ զույս։ Առաջին երեք զույսերում քննվում է գիտնականի բարոյական պատասխանատվության խնդիրը գիտության ու հասարակության զարգացման ընթացքում։ Խոսվում է գիտատեխնիկական հեղափոխության ժամանակակից պայմաններում գիտնականի բարոյական պատասխանատվության կարևորության, դերի ու նշանակության մասին։ IV և V զույսներում պարզաբանվում են խաղաղության, սպառազինությունների դադարեցման համար պայքարող գիտնականների բարոյական պատասխանատվության բարձրացման ուղիները։ Գիրքն ունի օգտագործված գրականության ցանկ։

Պատասխանատու խմբագիր՝ Վ. Խ. Բաղդասարյան։